

[Melchior]

indkomst, og at indkomst måske er mere omfattende end lønninger, men det er der ikke tale om, for i bemærkningernes andet afsnit står der: »gennem forslaget lægges der et loft over priser, takster m.v., og gennem forbud mod indregning af ikke-overenskomstmæssige lønstigninger i priserne tilsigtes en lønudvikling, som ikke går ud over, hvad der er indeholdt i gældende overenskomster.«

Det vil sige, at loftet over lønningerne er forsvundet undervejs, det er ikke indeholdt i lovforslagets titel og dementeres yderligere i dets bemærkninger. Der er altså ikke tale om stop for lønninger, således som regeringen temmelig kraftigt har annonceret at den ville skabe. Det må for vort vedkommende betyde, at vi tror endnu mindre på den, skal vi sige balancerede virkning, der skulle være meningen med denne lovgivning. Ikke at vi på nogen måde vil foreslå et lønstop – vi er ikke tilhængere af disse former for stop – men jeg synes, at man skal sejle under rent flag, og jeg synes, at befolkningen er blevet vildledt ved de etiketter, som statsministeren og regeringen i deres annoncering af lovforslaget har benyttet.

Jeg vil også sige endnu et enkelt ord om de offentlige takster. Det drejer sig jo om, at kommuner og amter heller ikke må hæve deres priser, og hvad betyder det i disse dage, hvor de lige er ved at skulle forhøje deres takster og priser på en række ydelser? Det betyder bare, at ved periodens ophør vil disse takster og priser enten stige mere, end de nu skulle stige, eller også vil de pågældende amter og kommuner lægge højere skat på, og da der jo ikke er indeholdt noget om stop for skatter eller skatters størrelse, vil det sige, at befolkningen bare kommer til at betale det i en anden ende, nemlig ved for høje takster bagefter eller ved forhøjede skatter, og derfor er det også ikke så lidt af et illusionsnummer.

Imidlertid skal disse kritiske bemærkninger ikke betyde noget løfte om at stemme imod lovforslaget. Vi har i går tilkendegivet, at vi ønsker regeringen naglet fast på sit ansvar, og det betyder naturligvis også, at vi må give den en passende lang periode at udvikle sig i. Vi føler det ubehageligt at skulle tage stilling til en enkelthed af et kompleks, som vi i øvrigt ikke kender, og derfor må vi end så længe forbeholde os udvalgsarbejdet,

indtil mit parti kan deklarere sin endelige stilling.

Ole Olsen (SF):

Hvis jeg begynder med lovforslagets titel, er det, ligesom om man på et eller andet tidspunkt har lavet lovforslaget om og glemt at lave titlen om. Jeg sigter til spørgsmålet om indkomststigninger. Jeg har prøvet at tætlæse lovforslaget, og jeg kan ikke se, at det indeholder et stop for indkomststigninger. Det skulle være nogle meget specielle indkomststigninger, hvis man tror, man ved hjælp af loven skulle kunne forhindre, at lønningerne stiger.

Denne lovgivning forekommer ejendommelig af én grund til. Vi har en pris- og avancelov, som i og for sig giver monopoltilsynet de samme bemyndigelser, som findes her. Hvad skal vi så med denne lov? Det er ikke værre, end at handelsministeren kunne have taget en forhandling med monopoltilsynet om at sætte de nødvendige stop i gang.

Der bliver så sagt, at man ikke kan overkomme at kontrollere denne lovgivning samtidig med den mere permanente lovgivning, og det bemærkes, at man må disponere om i monopoltilsynet og sørge for at tage personale ud til behandling af denne lov. Det vil altså sige, at det arbejde, der udføres i monopoltilsynet med f. eks. at forsøge dog at have en vis indsigt i multinationale selskabers og også i store danske selskabers område med konkurrencebegrænsning osv., skal man simpelt hen lade ligge, så længe man skal administrere denne lov. Det finder jeg ikke er tilfredsstillende, specielt ikke på baggrund af den debat, vi havde her om eventuel nedsættelse af en trustkommission eller et kontor i monopoltilsynet, der skulle tage sig af de undersøgelser. Det virker helt bagvendt, at man på den ene dag gerne vil lave det og den anden dag kommer med en lov som det her, som jo kræver et vældigt kontrolapparat.

Man bør prøve at tænke sig om og sige: hvor mange virksomheder har vi egentlig i Danmark, og hvor stort er det gennemsnitlige varesortiment. Man kommer til et svimlende tal, hvis nogen forsøger at regne det ud. Læg så dertil, at der ret ofte sker ændringer i omkostningerne, dvs. priserne skulle stige. Så vidt jeg erindrer, har monopoltilsynet ca. 30 inspektører, man kan sende ud, og